

Az IJN Tone Áp-tÁse

Hozzájadt: Imi
2004. október 17. Vasárnap 18:40
Utolsó frissítés 2007. szeptember 05. Szerda 21:53

Szerintem, aki valamilyen hajás makett megépítésére vállalkozik, az elá'bb bele kell, hogy szeressen abba a hajásba, ká'í'ben nem megy a dolog.

Megboldogult pannonhalmi gimnazista koromban (1981) keré'lt kezembe Walter Lord Hihetetlen gyá'zelem c. könyve. Szinte egy í' helyemben elolvastam. Ká'í' sen á' hajás tett ká'-v'ncsivá': A Yamato, amely a zászias hajásja Yamamoto admirálisnak a midway-i csatában, Ás a Tone nehá'zcirká'í', amelynek a 4. sz. gá'pe ká'sve fedezte fel az amerikai flottát, Ás ez a ká'sÁs a veresá'get jelentette. A Yamato, mint a valaha Áp-tett legnagyobb csatahajás a vilá' sok makettez' í'lma Ás cá'ja. Ezt a hajás't Án is sikeresen megépítettem 2000 Ás 2002 ká'z'í'tt. A Tone kevésbÁ villanyozza fel a hajás makettez'ket, pedig szerintem egy igazi csemege tá'bb vonatkozásban is:

- Á Sokkal tá'bb má'ott ezen a hajás'n, mint pl. a Yamato-n (nem csak a midway-i csatára gondolok)
- Talán a II. Vilá'ghá'borá'ban az egyik legtá'bb Áles bevetést megért hajás volt (nem sima konvoj ká'sá'retek Ás hasonlák feladatok, hanem bomba Ás í'vedák-zá'porban vágrehajtott ká'í'detÁsek)
- Ká'í'nleges forma ill. elrendezés.

Á

Ha já' emlékszem, má'g 1996-ban akadt a kezembe a Fujimi 1/700-as Tone makettje. Természetesen azonnal megvettem, má'jr csak azárt is, mert 680.-ft volt az ára (Ma kb. 4500.-ft). 2002-ig kellett várni, hogy a makettet igazán elá' vegyem: a vág's í' ká'st a mosonmagyará'riak kiá-rá'isa adta meg, akik (megká'sve ugyan, de) a midway-i csata 60. Ávfordulá'jára ká'í'n kategá'riá't hirdettek repá'í'nek Ás hajás'knak a 2003-as versenyá'kre. Na, - gondoltam - ha valamit á'rdemes kiemelni Ás megépítteni ebb' a nagy csatá'ba, há'it az pont a Tone! Azonnal neki is í'ttam (2002. no a munká'nak. Tehát Án az 1942. já'niusi állapotot igyekeztem elká'szítteni. Rá'adá'sul já' rajzok is í'lltak rendelkezÁsra a lengyel Profile Morskie sorozat já'voltá'ba. Nagy segá'-tsá'gemre volt egy internetes oldal is: Itt já' 3D-s szá'má-tá'gá'pergrafiká'kat találhatunk ehhez a hajáshoz. Ná'há'ny fotá'maratá'st is be kellett szereznem a Gold Medal Models-tá': kifejezetten japán nehá'zcirká'í'khöz kiadott ká'szlet (A Toms Modelworks ká'szlete azárt jobb, mert vág'konyabb Ás 4 katapultot kapunk, Á-gy 2 db. ká'szletet tudunk belá'le feljavá'tani!), ill. horgonyok, ká'ibeldobok ká'szletei.

Amikor a hajás't komolyan megvizsgá'ltam, majdnem elá'-rtam magam: já'formá'jn csak a fá' darabok má'rete Ás formá'ja stimmel, semmi má's. Az alkatrészek kidolgozása elnagyolt, az illeszkedések pontatlanok, mindená'tt beszá'-vá'dá'sok Ás sorjá'k rá'adá'sul a hajás't az 1944-es formá'ban adták volna ki, má'gis pl. a hozzá' adott repá'í'-ká'szlet inkább 19 idá'zi. A miná'sá'g tehát minden szempontbá' igen gyatra. (Ma má'jr tudom, hogy az Aoshima gyá'rtja má'g a Tonát ebb' má'retará'nyban, sokkal jobb kidolgozá'ssal, csak ná'í'lunk nem kaphaták) Az elsá' sok utá'jn nagy elhá'rozá'ssal í'lltam neki a munká'nak. Hajás'test: Az elsá' dolgom az volt, hogy mindent lecsiszoltam a hajás fedá'í'zetár'á', mert pl. a táfedá'í'zet oda nem illá' ká'í'cská'it csak Á-gy lehet eltá'volá'tani, azutá'jn 2000-es papá'-rral felpolá-roztam, Ás á'j'rakarcoltam a liná'leumok illesztá'seit. Ezutá'jn a hajás'test ablakait kifá'rtam, ill. a felesleges ablakokat eltá'má'ttettem. A hajás'test oldalá'jn í'vÁ' torpedá'-vetá'nyá-í'sok á'resen tá'jontgok, ide egy má'sik ká'szletbá' megmaradt Ás ná'mileg á'talaká'-tott vetá'ragasztottam be. A hajás'test oldalá'jn ká'í'be egy nagyon jellegzetes vezeták fut vág'ig: a má'í'neses akná'k tá'voli felrobbantá'sá't szolgá'í'tta. Ezt 0.3-as rá'zdrá'tbá'í' csiná'í'ttam meg, a felfogatá'sá't, pedig 0.1-sbá'í'. A horgonyokat ill. ezek í'ncait maratá'sbá'í' ká'szítettem. A fedá'í'zet csá'szjá'sgá'í'tlémezei Tip Top gumiragasztá's alufá'í'já'í' szá'í'rmazná'há'stá's repá'í'fedá'í'zet sá'-rendszerá't is pá'tolnom kellett a lecsiszolá's utá'jn: 0. 1-es alu lemezcsá'-kra ragasztottam a 0 as rá'zdrá't pá'í'rokat, majd ezutá'jn a fedá'í'zetre ragasztottam. Egy sá'-nvá'í'tá't is pá'tolnom kellett. Rá'zdrá'tot egy hengerre testre feltekertem, elvá'gtam. Á'gy egy csomá's gyá'rá'cská't nyertem. Egyet szá'pen rá'ragasztottam az alu lemezre, ká'í'rtá'vá'í'ttam Ás elcsiszoltam Ás a helyá'rere ragasztottam. (Az alu lemezt nagyon á'í'nlom mindenkinek, mert ká'í'nyen csiszolható, alaká'-thatá's, vá'í'ghatá's Ás a pillanatragasztá's já' fogja. Á'on kiá'í'lt sá'í'í'sdobozok kiegyengetá'sá'vel szoktam hozzá'jutni.) A táfedá'í'zet sá'-rendszerá't egy rá'í'mpa ká'í'ti Á'ssze a fá'fedá'í'zet sá'-njeivel, amiken a repá'í'í'gá'

mozgatták. A maketten ezt persze egybe állították (még az Aoshima gyártmányján is), a valóságban ez egy jó vastag lemez volt, amit egy rácsszerkezet tartott.

Természetesen az eredetit eltávolítottam, a lemezt a sá-ekkel kárlátn elkészítettem. A rácsszerkezetet úgy csináltam, hogy elá'szárt az oszlopok helyeit kifártam 0.3-as fártával, beleragasztottam a rázdrát-szállakat, majd a váltát (lent) és a fá'fedőzetet (fánt) rázstótosan állsszekálltttem 2 db dráttal az oszlopok mentén. Az oszlopok felesleges részeit levágtam. Ezután már csak a merev-téseket kellett beragasztani. Aztán már csak, mintegy tét, rá lehet ragasztani a lemezt a sá-ekkel. (A ragasztás a fedőzet festése után ajánlott a maszkolás és más hasonló dolgok miatt.) A hajásnak sok, kárlátnbáz' mótet± szelláz'je volt: ezek csállveit rázdrátbá' (a fedőzetbe belefá'va ill. ragasztva), a fej rázátot sztirol lapbá' (0.3) ká'szítettem. Vá'gá' nem szabad megfeledezni a fedőzeti nyál-szá'rá' és a kárlátnbáz' tá'rolás dobozokrá', lá'szertartá'krá'. A nyál-szá'rá'kat alu lemezbá' ká'szítettem, má-g a kárlátn dobozokat sztirol lapbá' kivá'gott csá-k feldarabolásá'val és beragasztásá'val jelenítettem meg, a rajznak megfelelően. Ne feledkezzünk meg a kárlátnbáz' ká'beldobokrá' sem. Ezekhez á'rdemes maratást beszerezni. Figyeljünk arra, hogy a Tone dobjain csáválá'karok is voltak, ezt nagyon szépen meg lehet csinálni 0.2-es rázdrátbá'. Magát a dobot há'zott szá'lbá' ká'szítettem, amire 0.1-es drá'tot tekercseltem fel és utá'lag ragasztottam be a helyére. A hajás elá'fedőzetén tá'roltak ná'gy darab un. paraván-t (nem állssekeverendá' a kállz nyelv paravánjával!), amelyeket a rá'gztett akná'k ellen használtak és szinte minden korabeli hadihajás fedőzetén volt ilyen alkalatosság (pl HMS Warspite, KM Bismarck stb.). Ez eredetileg egybe volt állntve a fedőzettel, de én lecsiszoltam annak idején. Most tehát á'ra kellett á'ket (4 db.) gyártanom. Há'zott szá'lbá', alu lemezbá', ráz drá'tokbá' alkottam meg á'ket.

{mospagebreak title=Ká'pek az elká'szítá' hajásrá'}

Ká'pek az elká'szítá' hajásrá'.

Á

(folyt.kállv.)

{mospagebreak title=Parancsnoki torony}

Parancsnoki torony

Á

Minden hadihajó idegkőzpontja a torony. Ennek a felépítését először jellegetes volt a II. Világháború idején: legfeljebb a torony oldalán pedig a kőzetlemez elhelyezkedett el, alatta un nappali há-d ez alatt a páncélosított parancsnoki állás a jelzőter...

{mospagebreak title=
A kőzetlemez elhelyezkedett el}

A kőzetlemez elhelyezkedett el

Á

A hajó kőzetlemez elhelyezkedett el a korábbi emeleten: a nagyszobát a fedélzet alatt kapott helyet a kőzetlemezben nagy darab kazán pontosan a parancsnoki torony alá került! Ennek kőzetlemezben a szokásnyost...

A kőzetlemez győrilag 3 db alkatrészből állt: 2 fűző darabból és a szikrafogás rőcs durva imitációjából, ami egy egy...

Magát a rácsot 0.2-es drótból hajlítgattam és ragasztgattam egymáshoz. Jár kis térelméljések volt Ezenkét-vél el kellett még készíteni a komolyan két oldalán lévő rácsos tárolókat, ahol fa gerendákat és időnként a hidropiláriszárnyait tárolták. Itt is a szokásos korlát-építését módosítottam: 1. lyukak fúrása 2. félgyáleges drótszalag ragasztása 3. vízszintes szálak felragasztása 4. a felesleg lecsipegetése. A tároló alatt helyezkedett el kétoldalt két nagyretesz szellőző, ahol a kazánok a friss levegőt szűrték be. Természetesen ez is csak egy felmérés anyag volt. Kireszeltem a helyet, hátfalat ragasztottam neki, a lamellákat vékony táblalémezbe készítettem el, amelyet a végén csiszoltam, hogy sámban legyen. A keretet drótból hajlítgattam és ragasztottam rá. Ezután még visszavolt néhány látra, korlát ajtó, amik a Gold Medal Models maratásaihoz szólnak. Munka közben megfogadtam, hogyha elkészülök, megismerem a beépített plusz alkatrészek számát. Hosszas és táblászirosi átszámolás után a végeredmény 365 volt. Hm eredetileg csak 3 db alkatrészből indultam ki.

{mospagebreak title=Az árbocok építése}

Az árbocok építése

Á

A japán haditengerészet példaköpe a Royal Navy volt. Első dreadnought-pusó hadihajójukat is Angliából rendelt (IJN Kongo), amit aztán sikeresen le is koppintottak még 3 példányban (ill. a többi nagy hajó is ebből kiindulva építették). A tripod árbocot, mint elemet innen vették át és alkalmazták elá szeretettel. Ez a fajta árboc (=tripod) sokkal stabilabb és strapabóbb volt, mint a hagyományos árbocok. A Tone elá- és fájrboc is ilyen pusó volt; rácsszerkezettel megerősítve pedig majdnem úgy nézett ki, mint egy mai nagyfeszítésű villanyoszlop. Az árbocok lábai természetesen jóval vékonyabbak voltak, mint a szokványos árbocok esetében. A készletben található imitációs durung- vastagok és elnagytak voltak. Ha már egyszer annyit kénytelenem pl. a komoly feljavításával, nem csaphatok agyon az egészettel ezekkel gondoltam magamban. Elhatároztam, hogy drótból a hajókat készítek. De hogy induljak el??? Némiképpen utánn fogtam egy sztirol lapot és kimártam rá az elá árboc hátról lábai helyét, mintha ez a hajó, amire kerül. A kijelölt pontokon kifúrtam és beletámasztottam az árboc leendő szarait 0.4-es dróttal szemlében. A megfelelő ponton aztán összeragasztottam őket, és már kész is volt az árboc váza, már csak csatlakozásokkal kellett: a keresztmerek-táblák 0.2-es drótból készülték. Azt azért megjegyzem, hogy jó rajzolóknak ez szinte lehetetlen hitelesen elkészíteni. Sokszor le kellett mérgetni a félméter hosszokat és szigetelték a rajdásul még a maketthez is hozzá kellett próbálni. Amikor ezt máskor elmondtam, azt mondták, hogy nekem ez nem tudni megcsinálni. Dehogynem! Egyáltalán nem volt olyan vékony. Egy-egy hát alatt készült el a két árboc. nagyon megörültem! Az elá árboc igazából két darabból áll, mert a középsőn ott volt egy öngyógyító rúd (diásféllel megterítve a szerkezeti egységet), amelyet alu lemezbe alakítottam ki. A felső részt is az alsó darabbal megegyező módon készítettem el. A felső részbe két elá renyőre kart ragasztottam, mert ezek tartják majd a jelzőszálakat a kitértől. A karok alsó részén lévő járókátek hajtásból készülték. A hátsó (fáj) árboc egyik lábát a vettem (ennek a méretei meg is feleltek a valószínűleg), mert ide csatlakozik majd a daru. Ezen is volt egy félke a darukezelés de ez hátról szigetelt volt, így itt nem vettem két darabra az árbocot. A hátról láb talájközösi pontján volt egy kis árbocok, ami alu lemezbe hajtás-korlátokkal készült. A keresztmerek ez alá ragasztottam. A tetejére pedig azt a jellegzetes pagoda-szerű formát biggyesztettem fel. A fájrboc készítésénél van a legteljesebb fotósorozat, ami lépésenként mutatja be a fél méter hosszú fájrisokat. Amikor így elkészültem fél méter, levágtam sztirol lapra (kártyámvágás csipesz) és felragasztottam őket a hajóra. Először persze csak az egyik lábát szabadon hagytam (a pontos pozíciója és elírás, hátról járólé kell ellenőrizni!) után a többi.

{mospagebreak title=Egyéb rŃcsszerkezetŃ szerelvények I.}

Egyéb rŃcsszerkezetŃ szerelvények I.

Ń

A kŃt Ńrbocon kŃ-vŃl mŃg jŃ nŃhŃny rŃcsszerkezetes szerelvényt talŃlhatunk a Tone fedŃzetŃn: 2 db reflektor a kŃmŃny mellett; 2 db ŃszŃtalptartŃ ŃllvŃny szintŃn ugyanitt; 2 db katapult a hajŃ kŃt oldalŃn Ńs a daru. Az ilyen alkatrŃszek a kŃszletekben ŃltalŃban egy egybeŃntŃtt darabkŃt jelennek meg, jobb esetben fotŃmaratŃssal lehet helyettesŃteni. De csak jobb esetben. A kisebb alkatrŃszek rendszerint elkerŃlik a maratŃsok kŃszŃ-tŃinek figyelmeŃt, kŃlŃnŃsen, ha egy ŃltalŃnos feljavŃ-tŃ kŃszletet alkotnak meg, ami sok hajŃt tart szem elŃtt. HiŃba volt meg nekem Gold Medal Models japŃn nehŃzcirklŃkhoz kŃszŃ-tett maratŃisa, ebben csak a katapultokat Ńs a darut hasznŃlhatjuk a TonŃhoz. De mŃg ezek miatt sem bŃ-zhatjuk el magunkat tŃlsŃgosan, mert ha alaposabban szemŃgyre vesszŃk Ńket, bizony mŃg ezek is feljavŃ-tŃra szorulnak. A reflektorŃllvŃnyt ugyan egy darabka tŃmŃr mŃanyag formŃijŃban mellŃkelik fujimiŃk, de az ŃszŃtalptartŃkkal se Ńk, se Gold Medals-Ńk (GMM) egyszerŃen nem is foglalkoztak.

A daru

A Tone darujŃnak hŃromfŃle funkciŃja volt: kikŃtŃben a hadfelszerelŃsek bepakolŃsa, a motorcsŃnakok vŃ-zretŃte ill. visszamelŃse, Ńs a hidrolŃnok vŃ-zrŃl valŃ beemelŃse. A daru teste oldalrŃl tŃmŃr acŃllemezzel, felŃlrŃl Ńs rŃcsszerkezetes.

Ez nagyon jŃl Ńjtszik az archŃ-v felŃteleken is. A Fujimi Ńltal kŃ-nŃlt mŃanyagtŃmbŃt ŃlbŃl dobtam. Hiszen itt a maratŃs a GMM-tŃ!!! AztŃn koppantam a maratŃs is rŃszben hibŃs: a darutest oldalrŃl Ńt van tŃrve szŃp naagy lyukakkal. De hiszen az eredeti nem is ilyen volt!!!

Az nem volt ŃttŃrve, kikŃnnyŃ-tve! Csak az alul Ńs felŃl ŃvŃ keresztmerezŃ-tŃses rŃszek jŃhettek szŃba. Most rŃcsinŃljak??? KŃszŃ-thetek Ńjat, sajŃt magam. A meglŃvŃ rajzok alapjŃn kivŃjgtam alulemezbŃl a daru oldalsŃ, tŃmŃ lemezt, tŃbbszŃri prŃba Ńs mŃricskŃlŃs utŃn finomŃtgattam, csiszolgattam, amŃ-g a megfelelŃ formŃjt nem nyŃ kŃt pŃldŃnyban. AztŃn az oldallemezeket Ńsszeragasztottam pillanatragasztŃval a maratŃs rŃcsszerkezetivel Ńs kŃ is lett a hitelesebb daru. Ugye, milyen egyszerŃ?! S vŃgŃl persze a ragasztŃsnŃl Ńrdemes egy kicsit megcsiszolni is. Az akasztŃhorgok a GMM kŃszletŃbŃl szŃrmaznak. A csigakerekek a GMM egy mŃsik maratŃsŃbŃl, a kŃbeldobok kŃszletŃbŃl lettek kiemelve. A drŃtkŃteleket 0.1-es rŃzdrŃttal imitŃltam.

A Katapultok

A japŃn cirklŃkon szinte kivŃtel nŃlkŃl kŃt katapultot hasznŃltak a hajŃ kŃt oldalŃra telepŃtve, hogy mindenfŃszŃlben lehetsŃges legyen a hidrolŃnok indŃ-tŃsa nagyobb irŃnyvŃltoztatŃs nŃlkŃl. A kŃszletben itt is persze egy

egybeállított mûanyagot kapunk ajánlókba, amit érdemes elfelejteni. Gondoltam, most aztán tényleg hátradőlhetek mert első ránézésre teljesen jó a katapult GMM Általi maratás. Sajnos azonban az a fránya tolmács kimutatta, hogy katapultnak ugyan jó a hossza, de a szélessége kicsit nagyobb a valószínűságon. Így ezt a részt is dobni kellett, és alulemezből lehetett helyette másikat készíteni. Ez azonban még nem minden: az alsó rész egy tekintélyes darabjának cikk-cakk merevítést kellett pótolni,

Mert ezt némes egyszerűséggel áresen hagyták a maratás készítői. A felső részen pedig a sántát is egyből rá kellett megjeleníteni. A sánta rándzótból, a tőbbi alulemezből készült. A belső szerkezeti egységeket, a munkahengerekkel és csigákkal nem foglalkoztam, mert szerintem ez teljesen felesleges ennél a műretarajnyonál (Az 1/350-es Yamato-nál azonban ezt is elkészítettem). A katapult elején levő csigát szintén a GMM kájbeldobos maratásból vettem.

{mospagebreak title=Egyéb rajzsszerkezetű szerelvények II.}

Egyéb rajzsszerkezetű szerelvények II.

Reflektorállványok.

Ezek a kőmőny kötet oldalain helyezkedtek el, a három ívben kettő az egyik a kőmőny oldalsó felépítő-tetőtámaszkodott, a másik kettő pedig a fedélzetre. Itt is a mûanyagot szépen felrettettem. Az állványokat az árbocok esetében alkalmazott módszer szerint készítttem el. A nehézséget a rendkívül kis méretek garantálták. Magam platformot alulemezből alakítottam ki. A korlátot először maratásból igyekeztem kialakítani, de nem tetszett az eredmény. Így inkább sajátot készítttem. A korlátoszlopokat L alakra hajlított rándzótból csináltam meg, az L alsó részét a platform aljához ragasztottam. Nem akartam ugyanis ebbe a műanyagba befurkálni, elég ugyanis egy hajszálnyit távolítani és már el is van rontva. Végül 0.1-es drótot felcsavartam egy fűrészszárra, majd elvágva a tekercset karikákat nyertem. Ez lett maga a korlát. A felesleges részeket a mûanyagot végül lecsipkedtem. Ezután a kőmőnyív megcsiszolt csipesz-levélgtam a sztirollapról. A festés után fehérre festett alufóliából csináltam meg a vízálló ponyva imitációját. Végül az egész sztirollal együtt ragasztottam a kőmőny oldalsó felére. Utánaján nagyon sajnálom, hogy a reflektorállvány elötti ív szinte teljesen eltakarja annak rajcsos mivoltját

Ászálpártá állványok

A hajón a bevetésig a repülőket félig szerelve tárolták a fedélzeten (nem volt hangár). Az ászálpártát a szárnyakat is leszerelték, és káblalatt tárolták. Erről a szerelvényről sokáig nem is volt igazán tudomásom, amíg archív felvétel nem bukkantam rá: a Mogami osztályú Suzuyán egészen kivehető ez az alkotmány. Sajnos a lengő anyagom se sokat állt vele: az általános vonalrajzon még kivehető egy kicsit, de máshol nem foglakoznak vele káblalatt. Aztán az interneten Ed Low nagyszerű 3D-s grafikái segítettek a további felépítésben. Jobb hájján ez lett a kiindulópont. Először a könnyű sztirol lapon kijelöltem az oszlopok helyét, kifortam, s 0.2-es drótot ragasztottam bele. Aztán bejelöltem az egyik szölső oszlopon a magassági pontokat, ahova a keresztudak járnak. Á Ugyanabból a drótból készült el a keresztud is. Előbb a megjelölt pontokhoz ragasztottam őket, aztán szemre vízszintesen a tőbbi oszlophoz is. A kilógó darabokat a végül lecsipkedtem. Először arra gondoltam, hogy levágom az egész sztirollal, aztán írtam, hogy ágy baj lesz. Ezért aztán az oszlopok mentén szépen körbevágtam. A festés után felesleges ászálpártát, ami a készletben volt, IJN green és gray színekre kipingálva beragasztottam az állványba. (Az elkészült hajó készült készletben is jó ívthatjtok.) Ezután foglalhatta el a helyét a kőmőny mellett.

{mospagebreak title=Az állványok}

Az állványok

Á

vastagságú rőzsdrtöt ragasztottam bele. Utána bejeltem filccel a víz-szintes korlázt magassági pontjait tolmár: után (egy pontból kiindulva szemre dolgoztam). Ezután felragasztottam magát a korlázt. Végül azzal a bizonyos kártrámvágás csipesszel levagdostam a kílilás, felesleges darabokat. Ugyanezzel a módszerrel kőszált el a felső lővegtorony tripod antennatartója is. Némelyik torony oldalán lőtra is volt, ezt is elkőszá-tettem maratás segtsővel. A torony kőzépőn elbővő periszkóp picinyke fej rőszőtt is pőttam. A tővmő's tornyokon hő kilőpő, ős lőtra is volt. Ezeket is sikerőlt felragasztani. Sokat gondolkodtam, mivel imitőljam a lővegtorony oldalőnak felső rőszőn kőrbefutő szellőzőnyő-lőisokat. Végül 0.3-as alkoholos filccel jelenő-tettem meg (a toll is Mitsubishi győrtmőny volt, akőir az eredeti Tone) Itt azonban a legnagyobb kihővőst a felső torony tetejőre festett japőn zőszilő (a midway-i csata idejőn a japőnok mőg szilőrdan hittek lőgi főllőnyőkben) jelentette: a kőlőnbőző főzisokat nagy kellett talőlni, hogy minden klappoljon., mert ugyebőir a felsőggel főllő keről majd az antennatartő őllőny. Ez az őllőny, no meg a korlást is mőir nem teszi lehetővő a zőszilő szőrőpisztollyal valő festőst ős az ehhez tartoző maszkolőst. Végül az elkőszőlt lővegtornyokat fixen beragasztottam a helyőkre.

A 127 mm-es lővegek

ő

Ebből a lővegből ősszesen nyolc db szolgált a hajőn - mint őltalőban a japőn nehőzckőlőkon fő feladatuk pedig a lőgelhőrtőis volt. Az iker lővegek kezelőit lővegpajzs vődte. Sajnos ezeket is főre tehettem, mert egyőltalőn nem forma-helyes, rőadősul a lővegcsővek is tő tővol esnek egymőshoz. Szerencsőre a Tamiya kőszletőben ezek is nagyon szőpek, akőir csak a fő tornyok. Azőrt csak őgy, egy kicsit ezt is feljavőttem: a lővegcsőveket 0.3-as injekciőstő-darabokra cserőtem. A pajzs oldalain ővő rőjcsot ős lőtrőjt maratősből kőszá-tettem el. Belől a lőzővőzratőjt is imitőltam. Hogy ezek a lővegek a kőzdelem hevőben vőletlenő se tegyenek kőirt a sajőjt hajőjuk felőpőtmőnyeiben, ezőrt lőveghatőrolő korlázt őpő-tettek mellőjők akőir csak pl a Yamato esetőben. Ezeket drőtből kőszá-tettem el.

A 25 mm-es iker gőpőgyő

ő

Ezekből ősszesen 6 db volt 1942-ben a hajő fedőlzetőn. (A kős őbbiekben szőmukat alaposan megnőveltők!) A kő őltal kő-nőlt durva mőanyagdarabokat termőszetesen itt is dobtam. Mivel azőrt ezek előg kicsik 700 szorosan lekicsinyőve, mőg a Tamiya őltal adott darabok is durvők ős elnagyoltak. Hőla Istennek, ős segő-tő barőtainak, sikerőlt a White Ensign Models idevőgő maratőstő megszerezni. Azt azonban őlmomban sem gondoltam volna, hogy a hajő őpő-tőstőnek talőn legnehezebb fejezetőtt jelenti majd elkősző-tőstő. Pedig igaz! Pőratlan lelkiert ő őgyessőg kell a morzsa nagysőgő rőzsdarabka 16-szor valő meghajtogatőshoz! Kőlőnben 3 darabből őll maga maratőst: 1. forgő platform 2. lővegtalp 3. lőveg. Ezt a tőmőny iszonyatot a lővegtalp szolgáltatja. Egy ilyen kis bigyőtt 1-1 ős 1 őrőjig hajtogattam. Naponta csak egyet voltam kőpes belőle megcsinőlni. Szőrnyő volt. Amikor a modelwarships.com oldalon is bemutattam a hajőt, valaki rő is kőrdesztett, hogy milyen volt ezzel a maratőssal dolgozni. Gondolom, volt mőir hozző szerencsője.

ő

{mospagebreak title=Csónakok}

Â

Csónakok

Â

A Tone fedélzetén összesen 8 db csónak kapott helyet. Ezek közül 4 motorcsónak volt, amelyekből kettő parancsnoki (egy a tengernagy számára, egy pedig a kapitánynak fenntartva), kettő pedig standard, legénységi. Nagy csónak hagyományos evezés kivételével volt. Archív-fotókon láttam, hogy az erős hullámszél és a mostoha időjárás miatt a hagyományos evezésűket leponyválták, hogy a csónak ne teljen fel állandóan vízzel. Így ezeknek az elszállítására viszonylag egyszerű feladatot jelentett: lecsiszoltam a sorjákat a csónaktestekről, befestettem őket, aztán fehérre festett alufóliát ragasztottam rájuk, ezzel imitálva a ponyvát. Egy kicsit zavart, hogy nincs kormánylapátjuk, úgyhogy ezt is pótoltam. A nagyobb kihívást a motorcsónakok jelentették. A nagy motorcsónakot a hajtás felépítésénél mellett helyezték el kőtoldalt, úgy, hogy a két standard motorcsónakra helyezték a két parajárgányt, így ezek voltak felül. Ebből adódóan a két parancsnoki motorcsónakot kellett a legjobban kidolgozni. Pótolni kellett a kormánylapátot, a csavart, szellőző kábelket, kapaszkodókat, a lobogótartó és egy nagy mentőív. Ez utóbbi úgy készült, hogy 0.3-as drótot felcsavartam egy 0.6-os főrészre, aztán a kapott spirált alul elvágtam szikével, s végül az egyik kis karikát kisimítottam egy félveglapon egy májsik lapos tárgy nyomásával. Az utaskabinon egy rúcsos valami volt, ezt is imitáltam rozsdás segátsággal. A parancsnoki motorcsónakoknak volt egy árboca is, de ez valószínűleg leszerelhető volt, hogy ne akadályozza pl. a vízbejutást és a hajtás se hiszem, hogy helye lett volna egy felesleges póznának. Így ezt nem készíttettem el. Hogy a félárbócát beavatkoztassak könnyebben elvághesse, a csónakba alulról befűrtam és egy 0.5-ös drótszálat ragasztottam bele. Ennek fogva a kezelőse jóval könnyebb lett; a festés után pedig egyszerűen csak lecsaptem a drótot, helye természetesen alulra került és így nem látható. Más hasonló apróságoknál is árdemes - ha lehet - ilyen nyelet készíteni; nagy megkönnyítést a munkát.

Â

Â

Repülőgépek

Â

Azt már korábban leírtam, hogy nem volt félárbóc hangár, így a repülőgépek a hajtás fedélzeten voltak elhelyezve. Nagy talány volt számomra, hogy a Tone hárny repülőgépet is tudott zomellteni a fedélzeten. Volt, ahol azt árták, 6; volt ahol 5-ről beszéltek; volt, ahol pedig 4-ről. Ráadásul az ávek alatt a tápusok is állítottak: kezdetben Nakajima E8N2 és duplafedelés volt rendszeres-tve, később pedig a Mitsubishi F1M (szintén biplán) és az Aichi E13A monoplán szolgált a fedélzeten. De mi volt a helyzet 1942. júniusában??? Gergely Ákos barátom segített a megoldásban: egy angol

nyelvű internetes hajósról fűzött ről; a dologra az egy szaktekintély, Ed Low adta az infót. E szerint ekkor a Tonon egy db. Nakajima os hrom db. Aichi volt elhelyezve. A Nakajima kis határjáró, kis teljesítményű kicsi biplán volt, amíg az Aichi nagy határjáró, robusztus, modern monoplán. Hajón a japánok (még pl. a Yamaton is!) egy érdekes megoldást alkalmaztak: egy s-nrendszert építettek a repülő k mozgatására. Egy amolyan s-nkocsira helyezték a hidropilánokat egy adapter segítségével. Aztán ha kellett, odatöltik ennek segítségével a repülő k a katapulthoz, adapterestől ájtolták a gépét a katapultra os innen indították. Na most a fotomaratásban csak a s-nkocsikat mellékeltek, az adaptereket egyáltalán nem. Egy viszont a hrom Aichi szálta elbb elerte a fedélzetet, mint a gép hasa a s-nkocsit, tehát az adaptereket nem lehetett megkerülni. Beleértam a gépek hasába, rögzítőt ragasztottam bele a k os ebből k szál-tettem el az adaptert. Az adaptert hozzáragasztottam a s-nkocsra s-nkocsit pedig a s-nhez. Gondban voltam az ávegezett pilótával: tbbfele megoldást íttam eddig erre a problémára. Volt, aki egyszerre lefestette fehérre; volt, aki rögzítőt igyekezett a csupasz kabinzat elkészítésére (persze itt elv sz az áveghatás). Nekem egyik se tetszett, ráadásul az utábi nekem szinte lehetetlennek tnt. Egy vágó a mdszer eszeltem ki: a fűcsátntt kabintetít levigtam, helyöt lecsiszoltam. CD tok plexiből levigtam egy táglalapkát, möre vigtam os pillanatragasztással ráragasztottam a levigtott röz helyöre. Ezután csiszolópaprral formára csiszoltam, vágó 2000-sel felpolíroztam. os a kabinzat??? A repülő k zíd szánöt alufóliára kifestettem, ebből szikével nagyon vökony csákot vigtam os fnyes lakkal a plexire ragasztottam. A vög pedig a felesleges darabokat a szike hegyével lecsiptem. Ez a mvelet természetesen csak a festés után jthetett szba, mert a maszkolószalag leszedte volna ezeket, a kis darabokat a kabintetítől. A hromjáró propeller a maratásból származik, amit azöt megcsavartam, ahogy kell. A felső rözse IJN Green, az alsó pedig IJN Gray sz-neke kapott. A lakozás eltt pedig felmatricíztam. Az egyetlen kis Nakajimán nem volt zrt kabin, de ez más nehézségekre rukkolt el: kb. csak fele, mint a nagy testvér, szárnyai nagyon vastagok (ezt csiszolással elkönyítottam) ecut s a köt szárnyat jellegzetes húzó merevít, meg egy fordót N be áhíz hasonl dolog, ez utábi természetesen megint csak rögzítőt k szál el. A propeller pedig nem hrom, hanem kötjáró. A maratott propellert hrom felvigtam os csak köt ágat ragasztottam fel, egymással szemben, kis elcsavarással. A festés is elör a nagyoktál: felköt szánöt foltos festöt kellett produkálni, alul viszont ugyanaz, mint a tbbinöt. Ászintön megvallva ezt a kicsit nagy megszerettem, szerintem egy igazi kis gyngyszem lett a hajó táján. Amikor mind elkészült, egy 1942. Áprilisi fotó alapján ított rend szerint kerülték a fedélzetre, annyi kálntsböggel, hogy a fotón a kis Nakajima van a katapulton, még az egyik Aichit tettem fel, mert a midwayi csatában ezt indították el (A Nakajima a távfelderítésre nem volt alkalmas). Ha egyszer szöp vizet tudnak k szál-teni, akkor ebből egy pompás diórma lenne ezzel a cmmel: A vögz hiba utalván arra, hogy a Midway-i csata idején elromlott a katapult os a felderítés gépet föl árs kösössel indított Tonörül, ami a csata elvesztésének egyik oka lett.